

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ

ИНЧЕСӘНӘТ
ТОПЛУСУ

№ 3 (55) 1982

АЗӘРБ. ССР
МӘДӘНИЙЛӘТ
НАЗИРЛИКИНИН
НӘШРИ

ГӘДИМ ТАР БУ КҮН

Азәрбајҹан халг мусигиси өлкәмиздә, еләчә дә онун сәрһәдләриндән үзагларда өзүнә чохлу пәрәстишкар газамышдыр. Ифачыларымыз тез-тез харичи өлкәләрдә гастрол сәфәрләrinдә олур, милли ифачылыг сәнәти мизи кениш тәблиг едиrlәр. Севиндиричи һалдыр ки, мусигимизин лајиг тәфсирчиләри вардыр.

Азәрбајҹан халг чалғы аләтләри арасында тарын ролу бөјүкдүр. Парлаг сәс тембринә малик олан бу аләtin кениш ифачылыг имканлары вар. Тар јарандығы вахтдан бу күнә гәдәр ифачылыг баҳымындан бир нечә мәрһәлә кечмишdir. Мә'лумдүр ки, илк тар беш симли олмуш вә диз үстүндә чалынышдыр. Бу тара бә'зән «Иран тары» дејирдиләр. XIX әсрин әvvәllәrinдә јашамыш M.

Садыгчан [Мирзә Садыг Өсәд оғлу] тарын тәкмилләшмәси үзәриндә ишләjәrәk симләrin сајыны он бирә чатдырмыш, зәнк [көмәкчи] симләrinни әлавә етmiş, вә тары синә үзәриндә тутуб чалмаға баşlamышдыр. Онун етдиji реконструксија кәтичәсindә тарын ифа имканлары кенишләнмишdir. һеч дә тәсадүfi дејилдир ки, Садыгчандан соңra јашамыш мәшһүр тарзәnlәр Г. Пиримов, М. Мансуров, С. Сејранов, Б. Мәnsуров, һ. Мәмәдов, Ә. Дадашов кими ифачылар һәрә өзлүjүндә мугам ифачылығына јениликләр кәтирmiş, гәdim мугамларымызы тәзә ifadә vasitәlәri илә зәнжинләşdirmiшlәr.

Азәрбајҹан профессионал мусиги сәнәтинин бақиси, даһи бәстәкарымымыз Ү. Ычайбәјов мусиги фолклорумузун әсас

жанры олан мугамларымызын өјрәnilмәsinә хүсуси диггәт jетирмишdir.

Халгымызын мә'нәви сәrvәti олан мугамларымызы ифа етмәk үчүн ону мүкәммәл билмәк, соңra исә өз јарадычылыг сүзкәчинdәn кечириб динләjичијә чатдырмаг һәр бир тарзәnin борчудур. Акчаг бура биз фитри исте'дады, дәrin ифачылыг фантазијасыны, зәһmәtсевәрлиji дә әлавә етмәlijk. Мәhз јухарыдақы кеjfijәtlәre малик олан тарзәn мугам мусигисини инкишаф етдirmәjә gадирдир.

Еjни заманда ону да деjæk ки, мугам ифачылығында импровизасија бөјүк үстүнлүк тәшкىl еdir. Ифачы онда үнүдүр ки, импровизајиса онун дахили аләминә мәхсусдур. Импрозасија ифачынын исте'дадындан, дахили аләминидәn, онун техники имканларындан ирәли

келән фантазијадыр. Бунун үчүн дә ифа-чы мұғам қалмаздан әввәл нақсы күшешин көңе сәсләнәజаини, һансы ифадә васитологияндан на тәрзәд истифада еди-ләчәжини дәнә-дәнә мүәжжәнәшмәрмәни, бүтүн бүнлары импровизација хас олан көзләнгімәслянка, назырашмадан, јөни мәшгисе жајата көңирмәлідір. Мұасир мұғам ифансысы буның нәзәрәде аларға импровизација үсулдарына хүсуси әлеммәйіт вермәлідір. О, импровизацыйның мұхтәлиф формаларындан, һемчинин тарын әңгәрәк штырхиләрден, мұхтә-лиф сәчілілік көзшімәләрден вә сақи-бу кимы мұғама мәхсүс олан үңсүрләрден истифада етмәлідір. Жұхарыдақтар қәнәт-ләр бу күнүн тарзаны үчүн соңғы олар бир мәжәрді.

Әкәр әввалиләр тарзән тәкчә мұғам, әнек, дүркін чалырдыса, һәм дә мұша-жеткин идиса, мұасир тарзан бүнларла-јаңашы Гәрб, рус, совет вә Азәрбайжан бастакарларының мұхтәлиф сәлқили асарларын тәблиғ вә тәғсир едір. Бу-нун үчүн мұасир тарзәнин кенин мусиги савадына малик олмасы вачибидір.

Совет нақимијәти илләріндеги тарз-нин мусиги савады алмасы вә ифачылы-ғыны тәкмилләшдірмесі үчүн бүтүн им-канлар мөвчуддур. О, һәм ушаг мусиги мәктәбіндеги, һәм орта ихтисас мусиги мәктабидеги, һәм дә Али мусиги мәктаби олан Азәрбайжан Девләт Консерваториясында тәсіл ала билир. Бүтүн ту-тәдриг процессиңде ифачы өз ихтисас фәнни мүкәммәл сурәтдә өјрәнәмкәлә-јаңашы, мусиги нәзәріjесі, мусиги әд-байжаты тарихи, умуми фәртепиано, мар-кизм-ленинизм тәlimини һәттерәфли гаврајы. Бүндеги әлғаш тарзаны өз ифа-чылығының тәкмиллашмасында радио вә телевизијанын, мусиги фестиваллары вә ифачылығы мұсабагаларынин, харичи вә совет мусигчиләринин гастрол консерваторияларынин, ифачылығы сағасында методик васиталарын ролу шәксиздір. Бу са-бәдән мұасир тарзән һәттерәфли ин-

кишаф етмиш ифачылығы бачарығына ма-лик олмалысыры.

Севиндіктиң һандыры ки, 50-чи илләрде тар үчүн бир бојук һәочмили асәр-республиканың әмәкдәр инчәсәнәт хади-ми h. Ханмәмәтодовун «Бир һөмрәли консерватория»нда үйрәнілген әс-такарын үз концерти, республиканың халық артистлари С. Әләскәровун, С. Рұстемовун, Ч. Җананқирорун концертләрleri вардыр. Бу концертларни јазылымсыз иле һәр бир бастакар тарын ифа имканларыны жеңіл зәңгіннәшциримшәләр. Ела бу ил мәним ифам үчүн республиканың әмәкдәр инчәсәнәт хадими Т. Бакыханов вә бастакар Р. Миршили хүсуси оларға кон-цертләр јазымшалар. Мән на-хазырда һәр икى әсәр үзіндердә җарада-чылығында айналышым. Бу концертләр айры-аирлығыда һәм ифачылығы, һәм дә мелодија зәңгіннәштік е'тибари иле бир-бириндеги сечилир. Мән жұхарыда ад-ларыны қәкдійім концертларнан бәзілә-ригин илк ифачылығы олдурум үчүн ону де-је биләрәм ки, тарзәнин бир виртуоз ифачы кими пүхтәләшмәсендә, форма-лашмасында вә асарларын бөйгү әлеммәй-жети вар.

«Тар үмүмиттифаг вә үмүмдүнә сәвиј-жасынан қайышын бир алатдир» десек жа-нылмарты. Инди тар дүнәндин ән инки-шаф етмиш популар халы چалып алатә-ри иле бир сырада дүрүр. Бела бир факты гейд едәк: дәғеләрәлә Умүмиттифаг телевизијасы вә радиосунан академик рус халы چалып алатәри вә бөйк симфо-ник оркестрләрлерин мушајиетла тарда бастакарларының мұхтәлиф вәзнили асарлары сәсләнниш, лентә жаңылыш вә Умүмиттифаг радиосунан гызып фондуда на дахил олмушшудар.

Ири һәмчүлік асарлар олан концертләр-да жаңашы бастакарларының сохулы инструментал миниатүрләр јазымшалар. Енни заманда бастакарларының рус, Гәрб Аврора, совет бастакарларының асарларын хүсуси оларға тар иле оркестрләпен ишүн, тар иле оркестр үчүн ишләмишләр.

Бүтүн бүнларын нәтижесинде бу күнкү тарзән үчүн кенин реpertуар жарнамышыдыр. Мұасир тарзаның ифа имканларының һәттерәфли тазаңыру үчүн шаралы жарнамышыдыр. Лакин соң тәсесүфле гейд етмәлийк ии, бу көзәл шәрләтін бәзі ифачыларының истифада едә бил-мирлар. Кончарларның орта вә али муси-ги таһиси алдыгандан соңра өз ишләрини бүннен биттиси һесаб едирләр. Бәзін-ләр тәддис очагларында мүзеллім, иш-лојир, бәзіләрі ансамбл вә дәрнәкләрде чалышмага киғајтаптынаныр. Налбұки, мәнчә асқи ифачы тәсіл алдыгандан соңра даға чидди қалышмалы, өз үзәніндеги иш-ләмәлі, қындан-кунә тәкмилләшмәлідір. Догрудуң һәр бир ифачы өзүндөн соңра жаңы сәнәткәр жетишмәлідір. Бу мү-геддәс борчдур, лакин о, ифачылығы да унуттамалыбыр. Мұәллимилдән фәргли оларға ифачылығы сағасында ирәпиләмәк үчүн фәрди җарада-чылығын тәләб олунур. Бәли, өз сөвиджин сәнәттөрдин мәббәб-тін олмайдыр. Ифачы о заман жадда гал-лыр, севишир ки, о сәнәтә жени аһәні, кә-рәқәти охшасылышылар катирир. Мән али мусиги савады алмыш тарзанлары өз ифачылығынан әл чакмәмәје қаъзыры-рам.

Чох да тәсесүфләнір ки, мусиги тәһ-силі алмыш бәзі көңе тарзәнләр өз ифачылығларына бикана оларға тар әз-зиңе китара чалмал һәвасинә дүшүрләр. Догрудуң, испан алаты олан китарада Азәрбайжан мелодијалары илк аңда біза хош тә'сир бағышылар. Амма мәлумдур ки, тар мұғам пәрдәләрінә асасланы-быдыр. Она көра дә китаралық ифасында мұғамлардан алдырымыз зөвг тарын ифа-сындан алдырымыз зөвг тарын ашаңырыр. Мұғам алаты олан тары естрада мусиги-си алаты олан китарајла дајишмәк олмаз.

Биз инанырыг ки, қолаңақ да жени-жени көңе, исте'дады ифачыларын адла-рыны ешидәмәйк. Гәдім тарын кәләчә-жинин даға парлаг олачығына әминик.

Рамиз ГУЛИЕВ.